

Sygnatura akt VI U 229/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2019 roku

sprawy z odwołania B. B.

od decyzji z dnia 19 lutego 2019 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przeliczenie emerytury z rekompensatą

oddala odwołanie.

SSO Tomasz Korzeń

VI U 229/19 UZASADNIENIE

Decyzją z 19.02.2019 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił B. B. prawa do rekompensaty ze względu na nieudowodnienie 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

B. B. odwołała się od tej decyzji. Wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury z rekompensatą oraz zasądzenie kosztów procesu.

Podniosła, iż w trakcie zatrudnienia w (...) przepracowała 14 lat, 8 miesięcy i 10 dni. Doliczenie urlopów macierzyńskich powoduje, iż staż pracy wynosi 15 lat 7 miesięcy i 15 dni.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania

Sąd ustalił, co następuje:

B. B. urodziła się dnia (...)

31.08.2018r. Złożyła wniosek o emeryturę. Pozwany przyznał jej to świadczenie od 1.09.2018r.

Od 16.08.1976 do 31.08.1994r. (18 lat i 16 dni) ubezpieczona pracowała w (...). W tym czasie korzystała z urlopów macierzyńskich. Dzieci urodziła w 1983 i 1991 r. Od 25.04.1991 do 24.04.1994 r. (3 lata) korzystała z urlopu wychowawczego, a następnie od 25.04 do 31.08.1994r. z urlopu bezpłatnego (4 miesiące i 6 dni).

Następnie ubezpieczona pracowała jako pracownik administracyjny i osoba współpracująca w firmie (...).

dowód: akta osobowe k. 18

zeznania ubezpieczonej k. 22

świadcstwa pracy, zaświadczenia k. 7-15, potwierdzenie ubezpieczenia k. 21-24 t. I a.e.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z 19.12.2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U.2018.1924 j.t.; dalej jako ustawa o emeryturach pomostowych), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy z 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018, poz. 1270; dalej jako ustawa emerytalna), wynoszący co najmniej 15 lat. Zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych, ustalenie prawa do rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy emerytalnej.

Przesłankami nabycia prawa do rekompensaty są:

1/ utrata przez ubezpieczonego możliwości przejścia na emeryturę we wcześniejszym wieku emerytalnym w związku z wygaśnięciem po dniu 31.12.2008 roku - w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 roku, a przed dniem 1.01.1969 roku - podstawy prawnej przewidującej takie uprawnienie;

2/ niespełnienie przez ubezpieczonego warunków do nabycia prawa do emerytury pomostowej;

3/ legitymowanie się przez ubezpieczonego co najmniej 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej;

4/ nieuzyskanie przez ubezpieczonego prawa do emerytury według zasad przewidzianych w ustawie emerytalnej.

Spór między ubezpieczoną i organem rentowym dotyczył posiadania przez ubezpieczoną 15 letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Uznany przez pozwanego okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł 14 lat, 8 miesięcy i 10 dni. Do okresu tego pozwany doliczył okresy urlopów macierzyńskich.

Okres urlopu bezpłatnego (ponad 3 lata na dziecko) nie jest okresem ubezpieczenia, tym samym nie podlega wliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych.

Okres urlopu wychowawczego jest okresem nieskładkowym (art. 7 pkt. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Dz.U.2018.1270). Nie jest to jednak okres, który podlega wliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych. Nie żądał jego wliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych także pełnomocnik ubezpieczonej (k.22).

Odliczenie od okresu pracy w (...) okresu urlopu wychowawczego i urlopu bezpłatnego (3 lata, 4 miesiące 6 dni) od okresu zatrudnienia w (...) (18 lat i 16 dni) powoduje, iż okres pracy w warunkach szczególnych nie może wynosić 15 lat.

Zatrudnienie jako pracownik administracyjnym (1994-95) nie stanowi pracy w szczególnych warunkach. Innych okresów pracy ubezpieczona nie wykazała.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na uznanie, że ubezpieczona ma staż pracy w szczególnym charakterze wynoszący 15 lat.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił na podstawie niekwestionowanych przez strony dokumentów.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC, w związku z powołanymi wyżej przepisami, Sąd orzekł jak w wyroku.

SSO Tomasz Korzeń